

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 3 Kv 26/19/1100-24
EEČ: 2-7-980-2020

Bratislava 23.04.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odsek 1 písmeno c Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 183/1999 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor oddelenia dozoru v trestnom konaní vo veciach organizovaného zločinu a príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov Krajskej prokuratúry Bratislava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko
povolanie: policajt
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odsek 1 písmeno c Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 183/1999 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice od augusta 2002 do 08. 02. 2005 počas výkonu služby v Bratislave, pohybujúc sa v služobnom obvode pri Slovnafte, a. s. na Ul. Svornosti na parkovisku cielene kontroloval XXXXX, XXXXX ktorá si tam zarábala prostitúciou, s otázkou či má preukaz totožnosti, avšak keď sa nevedela preukázať žiadnym dokladom totožnosti, sa jej obligátne opýtal, zneužívajúc jej tieseň, „čo s tým urobíme?“ v dôsledku čoho mu vždy počas služby platila 400,-Sk, aby ju nepredvádzal na obvodné oddelenie Policajného zboru,

2) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice od leta 2003 do jari 2004 počas výkonu služby v služobnom obvode Podunajské Biskupice, na výpadovke smerom na obec Šamorín cielene 2 krát kontroloval XXXXX XXXXX ktorá si tam zarábala prostitúciou s otázkou „*koľko si zarobila?*“ následne si od nej vypýtal peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak ju zavezie na policajnú stanicu, kde ju nechá pár hodín sedieť, v dôsledku čoho mu prvý krát dala 10,-€ a druhý krát 500,- Sk,

3) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice koncom roka 2001 počas výkonu služby v Bratislave, pohybujúc sa v služobnom obvode pri Slovnafte a. s., na ulici Slovnaftská cielene kontroloval XXXXX, XXXXX, s otázkou či zaplatí pokutu alebo pôjde s ním na oddelenie, nakoľko mu nedala peniaze, kázal jej nastúpiť do služobného vozidla a asi 40 minút ju vozil po Podunajských Biskupiciach, pričom sa jej niekoľkokrát pýtal, zneužívajúc jej tieseň ako to chce riešiť, v dôsledku čoho mu na poľnej ceste pri ramene rieky Malý Dunaj poskytla sexuálne služby, ktorá spočívala v tom, že ho orálne uspokojila, aby ju nepredviedol na policajné oddelenie,

4) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice v jarných mesiacoch roku 2002 počas výkonu služby v Bratislave, pohybujúc sa v služobnom obvode pri Slovnafte a. s., na ulici Slovnaftská cielene kontroloval XXXXX, XXXXX ktorá si tam zarába prostitúciou s otázkou, či má doklad totožnosti, avšak keď sa nevedela preukázať žiadnym dokladom totožnosti, kázal je nasadnúť do služobného vozidla s odôvodnením, že to budú musieť nejako riešiť, v dôsledku čoho mu v tiesni, pri ramene rieky Malý Dunaj poskytla sexuálnu službu, ktorá spočívala v tom, že sa ho snažila orálne uspokojiť a následne s ňou vykonal súlož, aby ju nepredviedol na policajné oddelenie,

5) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice v letných mesiacoch roku 2004 počas výkonu služby v Bratislave, pohybujúc sa v služobnom obvode pri Slovnafte a. s., na ulici Slovnaftská cielene služobným vozidlom zastal pri XXXXX ktorá si tam zarába prostitúciou, s otázkou, či má doklad totožnosti, avšak keď sa nevedela preukázať žiadnym dokladom totožnosti kázal jej nastúpiť do služobného vozidla s tým, že sa potrebuje s ňou o niečom porozprávať, následne ju zaviezol na poľnú cestu k ramenu rieky Malý Dunaj, kde zneužívajúc jej tieseň vykonal s ňou súlož, ktorej sa XXXXX nebránila, lebo zo skúsenosti vedela, že by od nej pýtal peniaze, alebo by ju predviedol na Policajné oddelenie,

6) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice v presne nezistenom čase v zimnom mesiaci roku 2004 a v januári v roku 2005, pohybujúc sa v služobnom obvode pri Baumaxe spolu s ďalším členom hliadky cielene dva krát kontroloval preukaz totožnosti XXXXX, XXXXX ktorá si zarábala prostitúciou, počas jej stretnutia so zákazníkom v motorovom vozidle, pričom zneužívajúc jej tieseň od nej požadoval časť peňazí, ktoré si zarobila, v dôsledku čoho mu zaplatila dva krát po 200,-Sk, aby ju nepredviedol na obvodné oddelenie Policajného zboru a neobmedzoval ju pri stretnutí so zákazníkmi.

7) XXXXX, ako inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské

nastúpil na obvodné oddelenie Policajného zboru Podunajské Biskupice, kde vtom čase pôsobil ako policajt spoločne s XXXXX, s ktorým si „nepadli do oka". Takisto vyslovil domnienku, že prostitútkam muselo byť niečo sľúbené, aby vypovedali voči nemu, pričom tieto osoby sú pre drogy, peniaze, alkohol, cigarety schopné urobiť čokoľvek.

Poškodená XXXXX vo svojom výsluchu v roku 2005 a následne neskôr k svojej osobe uviedla, že v tom čase bola asi 8 rokov závislá na heroíne a živila sa prostitúciou. Svoje miesto na vykonávanie prostitúcie mala pri Slovnafte v Bratislave. Asi v roku 2002 prišiel za ňou policajt v uniforme, ktorého podrobne popísala nazvala ho „briadka" a ktorý ju umiestnil do cely na oddelení. Pri kontrole jej našli dve skladačky heroínu, ku ktorým sa priznala a v tej súvislosti bola aj odsúdená. Ďalej uviedla, že asi o dva dni ju ten istý policajt chytil so zákazníkom a ona ho prosila aby ju nechal pracovať, dokonca mu sama navrhla, že ak ju nechá, tak by mu za to platila. On s tým súhlasil a pri Baumaxe mu odovzdala 400,-Sk. Potom odišla na materskú dovolenku. Po materskej si ju znova na ulici vyhľadal a žiadal od nej, aby sa s ním o svoj príjem podelila, podmieňoval to strachom z toho, že nemá doklady, že ju zoberie na oddelenie a nebude schopná si zarobiť peniaze ani pre seba. Takto mu niekoľko krát odovzdala presne nezistený objem financií vždy po 400,-Sk. V roku 2004 ju mal znova prichytiť so zákazníkom, a aby ju nechal na pokoji mu zaplatila 20,-EUR. Posledný krát sa s ním stretla dňa 07. 02. 2005 kedy ju naložil do služobného auta a pod so slovami, čo s ňou bude robiť ju dookola vozil okolo Slovnaftu. Sama mu navrhla, že nech ju vyloží, že hneď z prvého kšeftu mu dá peniaze. Asi za 20 minút mu odovzdal 5,-EUR a 200,-Sk. Odvtedy sa ním nestretla. Podľa jej názoru mu mohla za tie roky odovzdať cca 50000,-Sk. Z počutia vedela, že aj iné dievčatá mu platili a taktiež poskytovali služby, keď nemali na zaplatenie, avšak ona osobne mu žiadne služby neposkytovala.

Poškodená XXXXX vo svojom výsluchu z roku 2005 a následne neskôr uviedla, že je drogovu závislá, berie heroín a pervitín, pričom sa v Bratislave živila prostitúciou. V letných mesiacoch roku 2002 pri nej zastavilo policajné vozidlo a policajt, ktorého prezývali „briadka" ju vyzval na predloženie dokladov. Po predložení pasu spochybňoval jeho pravosť, začal si ju cez vysielacku preverovať. Pri kontrole bol na ňu drzý a urážal ju, že je drogovu závislá, a že len drogovu závislé robia kurvy. Na takéto správanie sa ohradila, pričom je dal do rúk baterku a opýtal sa jej či je ťažká alebo nie. Keď mu kladne odpovedala, povedal jej, že pokiaľ bude drzá tak tie veľké pery s ktorými určite dobre robí fajku tak bude mať sánku v dlahe. Následne ju predviedol na oddelenie a umiestnil do zamrežovanej miestnosti, kde ju nechal sedieť asi hodinu. Asi po dvoch hodinách, keď všetci policajti odišli z oddelenia, prišiel za ňou a povedal jej, že ak sa vyzlečie do spodného prádla tak je za 5 minút preč a keď nie, tak tam bude sedieť do rána. Pohrozila sa mu, že tam radšej bude sedieť do rána a keď dôjde nejaký jeho kolega, že mu o všetkom povie a že to dá do televízie. Asi o 3 hodine nadránom ju prepustil. Následne žila 3 mesiace v Rakúsku. Po návrate začala pracovať na tom istom mieste, ako predtým. Pri čakaní na zákazníka sa pri nej zastavil „briadka" a vyžiadal si od nej doklady, ktoré však nemala. „Briadka" jej nakázal, aby do 10 minút odišla, na čo mu povedala, že nemôže, že potrebuje peniaze. Povedal jej, že tam môže stáť, ale musí spolupracovať. Dohodli sa, že ak bude mať zákazníka toho zavedie na vopred určené miesto, pričom počas poskytovania služieb tam príde policajt „briadka" a počas kontroly uloží zákazníkovi pokutu za sex na verejnosti. Takýmto spôsobom pokútoval jej zákazníka asi 2 x. Policajtovi musela taktiež odovzdať peniaze zo

svojho zárobku. V zime roku 2004 mu dala 200,-Sk a v januári 2005 mu dala ďalších 200,-Sk. Z rozprávania iných dievčat vie, že „Briadka“ chodí za nimi a odovzdávajú mu časť peňazí, alebo mu poskytujú služby.

Poškodená XXXXX vo svojom výsluchu v roku 2005 a neskôr uviedla, že občasne užíva drogy avšak teraz abstínuje, pričom sa živí prostitúciou pri Slovnafte. Uviedla, že v roku 2001 počas toho ako čakala na zákazníka pri nej zastavilo policajné vozidlo, v ktorom sedeli dvaja policajti. Skontrolovali jej doklady a z miesta odišli preč. Po hodine sa vozidlo vrátilo, avšak vo vnútri bol už len jeden policajt, ktorý jej dal na výber, teda či má na pokutu, alebo pôjde s ním na oddelenie. Odpovedala mu, že na pokutu nemá, nakoľko je tam zhruba hodinu. Požiadala ho, aby ju nebral na oddelenie, lebo si nebude mať ako zarobiť. Vyzval ju, aby nasadla do služobného vozidla a asi 40 minút ju vozil po Biskupiciach. Vo vozidle jej neustále niekoľkokrát opakoval, či chce ísť na 24 h na oddelenie alebo zaplatí pokutu. Z jeho reči a narážok mala pocit, že chce aby mu navrhla sex, tak mu sama navrhla „fajku“. Nič jej na to nepovedal, len ju zaviezol k Dunaju na hrádzu, kde mu namiesto platby poskytla službu - orálny sex. Uviedla, že to urobila nedobrovoľne pod nátlakom a to z toho dôvodu, aby mala od neho pokoj. Asi za 4 mesiace na to opätovne čakala na zákazníka, keď pri nej zastavilo policajné vozidlo. Vo vnútri sedel ten istý policajt ako predtým a tak ako predtým si vypýtal doklady. Keďže nemala doklady povedal jej, aby si nastúpila, že to bude musieť nejako vyriešiť. Na to sa ho dotazovala, či tak isto ako minule, na čo jej dal kladnú odpoveď. Ďalej uviedla, že ten istý scenár sa opakoval ako minule stým rozdielom, že pri „fajke“ nemal vyvrcholenie a preto si ju postavil, zozadu svojim pohlavným údom vnikol do jej vagíny, za účelom vykonať pohlavný styk. Po všetkom ju zaviezol na to isté miesto, pričom odvtedy ho nevidela až do letných prázdnin v roku 2004, kedy sa opakoval ten istý scenár ako minule. Zaviezol ju k Dunaju, kde na nej vykonal pohlavný styk. Po styku sa ho opýtala, že čo ak „tú gumu so spermiami z minula zobrala“, na čo odpovedal, že čo tým chce povedať. Povedala mu, že už má toho plné zuby, že to čo robí je znásilnenie. Nijako to nekomentoval a vyložil ju pri benzínovej pumpe. Odvtedy ho už nevidela.

Poškodená XXXXX, drogovovo závislá osoba zarábajúca si prostitúciou uviedla, že od kolegyň počula o policajtovi, ktorý od nich vyberá peniaze prípadne vyžaduje služby sexuálneho charakteru. Dokonca sa s ním stretla, odmietla mu však dať peniaze. Na fotoalbe ho spoznala ako policajta s prezývkou „briadka“.

Poškodená XXXXX - XXXXX vo svojom výsluchu z roku 2005 a neskôr uviedla, že asi 12 rokov je závislá od heroínu a to je a bol jediný dôvod, prečo sa živí prostitúciou. Pozná sa tam s dievčatami, ktoré si zarábajú obdobným spôsobom ako ona. Občas sa pozdravia, avšak ich mená nepozná, neudržiavajú priateľské vzťahy. Od týchto dievčat vie o policajtovi, ktorý si od nich pýtal peniaze, alebo služby, ktoré mu dali, alebo poskytli, len preto, aby ich nechal na pokoji. Dievčatá toho policajta prezývali „briadka“. Sama mala s týmto policajtom podobné skúsenosti. V letných mesiacoch roku 2003 sa pri nej zastavil policajt a povedali jej, že ju videli vystopovať z Rakúskeho auta. Ten policajt sa jej dotazoval, koľko zarobila. Keďže tušila, že bude od nej chcieť nejaké peniaze tak priznala len časť. Povedal jej, že ak mu dá tie peniaze, tak ju nechá na pokoji a keď nie tak ju zavezie na oddelenie a nebude môcť zarábať. Tak mu radšej dala 10,-EUR. Po tomto toho policajta pár krát stretla, vždy si vypýtal doklady a opýtal sa jej, ako sa jej darí. Koncom roka 2003 pár dní pred Silvestrom bola so zákazníkom v jeho vozidle pri Slovnafte. Už sa chystali z miesta odísť, keď pri nich zastavilo policajné vozidlo, z ktorého vystúpil policajt, o ktorom už rozprávala. Od zákazníka si vypýtal doklady a jej povedal, aby si presadla do

policajného vozidla, čo aj urobila. Videla ako sa dohadoval s jej zákazníkom, potom spoločne ona aj zákazník vystúpili z auta a od policajta počula ako jej zákazníkovi hovorí, že určite nechce mať doma žiadne problémy, keby mu prišli nejaké papiere od polície. Po dohode so zákazníkom, aby nemali problémy odovzdala policajtovi 800,-Sk, ktoré dostala od zákazníka za svoje služby. Znova sa s istým policajtom stretla na jar v roku 2004. Pristavil pri nej a povedal jej aby mu dala peniaze, zrejme ju videl ako vystupuje z auta zákazníka. Dala mu 500,-Sk, taktiež jej povedal, že ak mu nebude dávať peniaze, vždy ju zoberie na oddelenie, kde ju bude držať niekoľko hodín, čím jej znemožní zárobok. Ďalej uviedla, že asi v októbri 2004 sa stalo, že ju zobral na oddelenie, kde ju niekoľko hodín držal a to len preto lebo, nemala pre neho peniaze.

Poškodení XXXXX, XXXXX a XXXXX sú deti alebo nej poškodenej XXXXX. K danej veci nevedeli uviesť nič, svoju matku nepoznali a ani sa s ňou nestretávali.

Svedok XXXXX uviedol, že býva v záhradnej chate pri ramene XXXXX v Podunajských Biskupiciach. V letných mesiacoch 2004 videl na príjazdovej ceste stáť policajné vozidlo a pri ňom videl stáť XXXXX, ktorej priezvisko nepozná. Bola opretá o kapotu vozidla a plakala. Vo vnútri vozidla sedel policajt, ktorého dobre nevidel. O lveť vie, že sa živí prostitúciou. Na druhý deň ju stretol na ulici, opýtal sa jej čo sa stalo a ona mu povedala, že musela policajtovi „vyfajčiť, spraviť kompletku“, lebo nemala doklady, inak by ju zobral na políciu.

Dňa 13. 02. 2009 bolo v zmysle § 21 ods. 1 Trestného poriadku vedeného pod číslom CTS:UIS-11/KOK-2005 vylúčené z trestnej veci obvineného XXXXX zo spoločného konania skutky obvineného voči poškodeným XXXXX a XXXXX. V danej veci sa viedlo samostatné konanie, kde ako svedkovia vystupovali kolegovia obvineného a svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX - XXXXX a XXXXX. V roku 2009 bolo dokazovanie ukončené návrhom na podanie obžaloby. Konanie, v ktorom vystupujú ako poškodené XXXXX, XXXXX, XXXXX - XXXXX a XXXXX je toto konanie a to stále prebieha.

Svedkovia, príslušníci PZ a kolegovia obvineného XXXXX vypovedali, že obvinený nikdy neslúžil sám v tak náročnom obvode, akým bol obvod Obvodného oddelenia PZ Podunajské Biskupice, nikdy ho nevideli páchať skutky kladené mu za vinu, pričom obvinený bol obľúbený, považovaný za férového policajta.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatria a psychológia, vyplýva, že znalkyne u obvineného nezistili prítomnosť diagnostických znakov sexuálnej deviácie, psychotického ochorenia, alebo organického poškodenia centrálného nervového systému.

Z právoplatného rozsudku Okresného súdu XXXXX II pod sp. zn. 5T/101/2009 z 10.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3To/91/2011 z 13.09.2011 vyplýva, že obvinený bol oslobodený spod obžaloby prokurátora, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol obvinený XXXXX XXXXX v procesnom postavení obžalovaného (poškodená XXXXX, XXXXX), po vylúčení časti skutkov, obžalovaný.

Dôkazy možno vo všeobecnosti rozdeliť na usvedčujúce a ospravedlňujúce, pôvodné a odvodené, osobné a vecné, priame a nepriame, pričom z pohľadu sily, najvyššiu dôkaznú hodnotu majú priame dôkazy.

Rozhodujúcimi dôkazmi, ktoré by v tejto veci mali mať najrelevantnejšiu

výpovednú hodnotu, sú nesporne výsluchy svedkov a svedkov-poškodených.

Medzi priame usvedčujúce dôkazy patria výpovede poškodených. Na tomto mieste upriamujem pozornosť na skutočnosť, že obvineného z každého jednotlivého skutku usvedčuje vždy len jedna poškodená, nikdy pri ňom nebol žiaden iný svedok, pričom o spáchaní jednotlivého skutku nejstuje ani žiaden iný priamy dôkaz. Taktiež je potrebné upriamiť pozornosť na osoby poškodených, ktoré boli drogovo závislé a súčasne poskytujúce sexuálne služby na ulici, čo nepochybne vyvoláva pozornosť hliadkujúcich príslušníkov PZ pri dozeraní nad dodržiavaním verejného poriadku, voči ktorým, ako v minulosti aj trestne stíhaným osobám, boli opakovane vykonávané služobné zákroky, z čoho nepochybne vyplýva ich negatívna zaujatosť voči policajnému zboru en bloc, ako i jednotlivým príslušníkom PZ, pričom obvinený XXXXX preukázateľne vykonával služobné zákroky voči poškodeným.

Z výsluchov svedkov – príslušníkov PZ a kolegov obvineného XXXXX nevyplýva žiadny relevantný záver k predmetu dokazovania uvedeného v skutkovej vete uznesenia s výnimkou skutočnosti, že ani jeden neusvedčuje obvineného zo spáchania trestného činu, ktorý mu je uznesením o vznesení obvinenia kladený za vinu. Uvedené dôkazy tak možno zaradiť do skupiny ospravedlňujúcich dôkazov. Čo je však pozoruhodné, boli vypočutí aj priami kolegovia obvineného, ktorí spolu slúžievali priamo v jednej hliadke, pričom z ich výpovedí vyplýva, že nemajú vedomosť, že by obvinený spáchal nejaký trestný čin, a ani nemajú vedomosť, že by sa obvinený v rámci spoločných služieb mal pohybovať sám po obvode, bez druhého kolegu z hliadky. Túto skutočnosť všetci kolegovia obvineného popreli, a to i napriek tomu, že obvinený mal páchať skutky v rámci výkonu služobnej činnosti.

Výpovede priamych svedkýň poškodených v kontexte celého dokazovania pôsobia účelovo, vykonštruovane a skôr nasvedčujú tomu, že sa obvinený mohol stať „obeťou“ osôb, voči ktorým ako príslušník PZ vykonával v minulosti služobné zákroky a to i s ohľadom na charakteristiku osôb poškodených, ktoré len ťažko možno považovať za osoby dôveryhodné.

Navyše, čo je ďalšia podstatná okolnosť celej trestnej veci, skutky zo strany poškodených voči obvinenému boli oznamované s dlhším časovým odstupom od spáchania skutku, kedy nebolo možné vo viacerých prípadoch zo strany poškodených odhadnúť ani kalendárny mesiac, či ročné obdobie, kedy malo prísť k spáchaniu skutku, čo nepochybne evokuje záver o výmysle svedectiev proti policajtovi, ktorý voči poškodeným ako drogovo závislým prostitútkam poskytujúcim sexuálne služby na ulici, opakovane zasahoval a viaceré z nich predvádzal za účelom vykonania služobného zákroku, resp. prichytil pri páchaní napríklad trestnej činnosti (poškodená XXXXX).

Vierohodnosť svedkýň poškodených oslabuje nepochybne aj ich správanie sa v rámci trestného konania, kedy sa opakovane nedostavovali na vyšetrovateľom nariadené úkony trestného konania (na ktoré boli riadne predvolané – XXXXX, XXXXX, XXXXX – XXXXX, XXXXX), následne boli nekontaktovateľné, nebolo ich možné ani predviesť a bolo tak nutné opakovane viackrát prerušovať trestné stíhanie obvineného XXXXX podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku práve pre ich neprítomnosť, čo má za následok ich kontradiktórne neprepočutie po vznesení obvinenia a teda znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu v kontexte princípu kontradiktórnosti po uplynutí 15 rokov od vznesenia obvinenia a takmer 19 rokov od údajného spáchania prvého skutku (koniec roka 2001 v prípade poškodenej

XXXXX). Zastávam názor, že pokiaľ by sa obvinený XXXXX XXXXX dopustil uvedených skutkov proti poškodeným, tak by tieto poškodené aktívnejšie vystupovali v trestnom konaní proti obvinenému.

Podľa stanoviska č. 30/2010 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR môže byť obžaloba v trestnej veci opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku), ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom, oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (právo na kontradiktórny postup).

Kontradiktórne vypočutie poškodených už ani v prípade XXXXX a XXXXX nebude môcť byť ani zrealizované, keďže poškodené zomreli. Kontradiktórny výsluch poškodenej XXXXX, XXXXX a XXXXX sa ani napriek viacerým pokusom nepodarilo za celý čas zrealizovať.

Podanie obžaloby v takomto procesnom stave by tak bolo celkom zjavne porušením práva obvineného XXXXX na spravodlivý proces, kedy voči obvinenému nie sú vykonané, s výnimkou výsluchu poškodenej XXXXX - XXXXX a XXXXX, kontradiktórne výsluchy poškodených ako jediných svedkov (navyše aj rozhodujúcich), pričom poškodené XXXXX a XXXXX už ani nebude možné osobne vypočuť pre ich úmrtie a je predpoklad, že XXXXX taktiež nebude možné vypočuť pre jej dlhodobú nekontaktovateľnosť.

Podanie obžaloby si vyžaduje takú mieru preukázania toho, že vedomé a úmyselné konanie obvineného XXXXX naplnilo všetky znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu, ktorá reálne môže viesť k odsúdeniu obvineného. Miera pravdepodobnosti spáchania trestného činu obvineným musí byť teda pri podaní obžaloby podstatne vyššia ako pri vznášaní obvinenia. Vzhľadom k tomu, že v prípravnom konaní nasledujúcom po vznesení obvinenia v posudzovanom prípade neboli získané také dôkazy, ktoré by podporili záver v dôvodnosť vedenia trestného stíhania proti obvinenému a predovšetkým v opodstatnenosť prípadnej obžaloby, nie je jeho ďalšie trestné stíhanie na mieste. Ak neexistuje dostatok relevantných dôkazov svedčiacich v účasť obvineného na posudzovanom skutku charakterizovanom ako trestný čin, zastávam názor, že v danom prípade sa skutky kladené obvinenému XXXXX nestali.

Orgán činný v trestnom konaní nesmie, a vôbec nie je úlohou vyšetrovania ani trestného konania, bezhlavo nasledovať jeden záver, ktorý bol premietnutý do uznesenia o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia je len akýmsi medzitýmny rozhodnutím, ktoré nedáva konečnú odpoveď na to, či sa skutok stal, akým spôsobom a kto ho spáchal. Nejde o konštatovanie o vine, ale rozhodnutie, ktoré je vydávané stále v úvodných štádiách trestného konania. Naopak, orgán činný v trestnom konaní má rovnako starostlivo zabezpečovať a hodnotiť dôkazy svedčiace v neprospech obvinených, ako ich v prospech. Výsledkom vyšetrovania tak má byť čo najobjektívnejší záver prejavujúci sa v konečnom rozhodnutí z pohľadu vyšetrovateľa, v tomto prípade v konečnom návrhu.

K tomuto je potrebné uviesť, že pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe je potrebné, aby bolo bezpochyby zistené že sa skutok stal. Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že pojem „nepochybnosť“ uvedený v ustanovení § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda vo svetle jedného z nosných právnych princípov trestného konania tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť (inými slovami absolútnu istotu), ale ide o nepochybnosť relatívnu (t. j. relatívnu istotu), čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie (a to aj v zmysle § 215 ods. 1 Trestného poriadku) len potiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, respektíve, že ho nespáchal obvinený, nedáva logický zmysel. Orgán činný v trestnom konaní môže preto zastaviť trestného stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku aj vtedy, ak o skutkovom stave alebo o obvinenej osobe sú určité pochybnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, avšak po náležitom vyhodnotení a v spojitosti s inými dôkazmi ide o pochybnosti, ktoré už nemožno považovať za logické, rozumné, či dôvodné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené v enunciaci tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastaviť, keďže je nepochybné, že sa nestali skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava pod sp. zn. 3 Kv 26/19/1100 o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku obvineného XXXXX je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Juraj Chylo, PhD.
prokurátor